

Plán péče o Přírodní rezervaci Hošťanka

**na období
2022-2031**

2021

Plán péče o Přírodní rezervaci Hošťanka

**na období
2022-2032**

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	2
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	3
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	4
1.6 Kategorie IUCN	4
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	4
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	4
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	5
1.8 Cíl ochrany	6
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	6
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	6
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	6
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	7
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	9
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	10
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	11
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	13
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	13
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup	15
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	17
3. Plán zásahů a opatření	17
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	17
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	17
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	22
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	23
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	23
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	23
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	24
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	24
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	24
4. Závěrečné údaje	25
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	25
4.2 Použité podklady a zdroje informací	25
4.3 Seznam používaných zkratk	26
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval	26
5. Přílohy	28

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	1820
kategorie ochrany:	Přírodní rezervace
název území:	Hošťanka
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	Nařízení
orgán, který předpis vydal:	Okresní úřad Třebíč
číslo předpisu:	101-2/96
datum platnosti předpisu:	24. 4. 1996
datum účinnosti předpisu:	25. 5. 1996

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Vysočina
okres:	Třebíč
obec s rozšířenou působností:	Třebíč
obec s pověřeným obecním úřadem:	Třebíč
obec:	Třebíč, Výčapy
katastrální území:	Slavice, Výčapy

Příloha:

M0 – Základní mapa s vyznačením území a jeho ochranného pásma pro Přírodní rezervaci Hošťanka v měřítku 1 : 10 000.

M1 – Orientační mapa s vyznačením území a jeho ochranného pásma pro Přírodní rezervaci Hošťanka v měřítku 1 : 25 000.

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: (750034, Slavice)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
446	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	115	115
447	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	2 400	2 400
448	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 750	1 750
449	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 219	1 219
450	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 278	1 278
451	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 197	1 197
452	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 189	1 189
453	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 158	1 158
454	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 100	1 100
455	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 268	1 268
456	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1 539	1 539
Celkem ha					14,2130

Katastrální území: (787523, Výčapy)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
459	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	927	927
460	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	919	919
461	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	751	751
462	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	846	846
463	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1041	1041
466/1	----	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa	1040040	522284
Celkem ha					52,6768

* Pozemky na parc. č. 459, 460, 461, 462, 463 a 466/1 mají ve způsobech ochrany také uvedeno, že se zde vyskytuje přírodní léčivý zdroj nebo zdroj přírodní minerální vody.

V předchozím plánu péče o PR Hošťanka (Červenka, 2010) je uvedena výměra území 54,1450 ha, což je o 429 m² více než současná výměra (54,0981 ha). Tento rozdíl mohl být způsoben proběhlými pozemkovými úpravami.

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo nebylo parcelně vyhlášeno, tudíž jej nelze přesněji kvantifikovat. Ochranné pásmo není vyhlášeno, je jím dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (ve znění pozdějších předpisů), území do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem Přírodní rezervace Hošťanka a jejího ochranného pásma v měřítku 1 : 2 880.

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	54,0981	----		
vodní plochy	----	----	zamokřená plocha	----
			rybník nebo nádrž	----
			vodní tok	----
trvalé travní porosty	----	----		
orná půda	----	----		
ostatní zemědělské pozemky	----	----		
ostatní plochy	----	----		
zastavěné plochy a nádvoří	1,9861	0,0459	neplodná půda	----
			ostatní způsoby využití	----
plocha celkem	219,0145	0,2655		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:
chráněná krajinná oblast (včetně zóny):
mezinárodní statut ochrany:

Natura 2000

ptačí oblast:
evropsky významná lokalita:

jiné: Územní systém ekologické stability – lokálního biocentrum
Klučanská hora – převážně lesní porosty s dominancí jedle
bělokoré.

1.6 Kategorie IUCN

IV. – území pro péči o stanoviště / druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Posláním přírodní rezervace *H o š ť a n k a* je zachování a ochrana komplexu různověkého lesního porostu s dominující jedlí bělokorou. Jedle je pro toto území autochtonní. Z tohoto pohledu se jedná o mimořádně cenné území, sloužící jako zdroj genetického materiálu i pro okolní lesy.

* Pro potřeby současného definování předmětů ochrany, tak, aby byly v souladu s osnovou pro tvorbu plánů péče dle vyhlášky č. 45/2018 Sb., je specifikace předmětů ochrany ve vyhlášovacích dokumentech příliš obecná. Z hlediska zachování genofonu a charakteru lesního ekosystému, kdy cílovou dřevinou je jedle bělokorá, by bylo vhodné (i vzhledem k významnosti území), předmět ochrany nově definovat například takto:

Ochrana bohatých a svěžích bučin a oglejených svěžích dubových jedlin s významným zastoupením autochtonní jedle bělokoré (Abies alba), jako jedny z posledních zbytků původní populace v Předhoří Českomoravské vrchoviny.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	80	V současnosti je lesní ekosystém reprezentován porostním typem smíšeným jehličnatým s převážným zastoupením jedle bělokoré (<i>Abies alba</i>), javoru klenu (<i>Acer pseudoplatanus</i>), místy s bukem lesním (<i>Fagus sylvatica</i>) a dubem letním (<i>Quercus robur</i>), ale významnou účastí zde nepůvodního smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>), modřinu opadavého (<i>Larix decidua</i>) a borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>). V dřevinném spektru naopak chybí habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>), i když se ojediněle objevuje ve spodní části ZCHÚ. Jako přimíšené dřeviny se zde vyskytují lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>) a jilm horský (<i>Ulmus glabra</i>). V okrajích pasek a mlazin zejména bříza bradavičnatá (<i>Betula verrucosa</i>), dále sporadicky se objevující javor mléč (<i>A. platanooides</i>), topol osika (<i>Populus tremula</i>), jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>), třešeň ptačí (<i>Prunus avium</i>). Velmi ojediněle se také vyskytuje jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>). V keřovém patře (pokud je vyvinuto) dominuje na území bez černý (<i>Sambucus nigra</i>) a ostružiník maliník (<i>Rubus idaeus</i>) a další. V bylinném podrostu v letním aspektu dominuje v zastíněných částech netýkavka malokvětá (<i>Impatiens parviflora</i>). Porosty se velmi hojně zmlazují. Ve zmlazení jsou zastoupeny téměř všechny dřeviny 4. vegetačního stupně (například i dub zimní / <i>Quercus petraea</i> /). Bohužel všechny tyto dřeviny trpí vlivem zvěře, která zmlazení ničí. Dospělé nebo dospívající porosty se rozpadají v důsledku působení sucha a jsou napadány lýkožroutovými brouky (týká se zejména jehličnatých dřevin).	a

* kód předmětu ochrany: a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ.

** V předchozí plánovací dokumentaci byl uveden také biotop L2.2 – Údolní jasanovo-olšové luhy (91E0 – Mixed ash-alder alluvial forests of temperate and Boreal Europe (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)). Který by se zde dal charakterizovat takto: Lesní vegetace s dominancí olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), dále jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*), kdy zejména mladší porosty trpí nekrozou jasanu, starší jedinci nevyskytující ve skupinách jsou často zdravotně „v pořádku“. Příměs dřevin ve stromovém patře tvoří jednotlivě dva druhy javorů (mléč a klen) *A. pseudoplatanus* a *A. platanooides*. Značný podíl tvoří jedle bělokorá (*Abies alba*), ale i nepůvodní smrk ztepilý (*Picea abies*). Jednotlivě se vyskytuje i habr obecný (*Carpinus betulus*), dub letní (*Quercus robur*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Z vrb se jednotlivě vyskytuje vrba jíva (*Salix caprea*). Z keřů se vyskytují dřeviny jako střemcha obecná (*Prunus padus* sup. *padus*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*), bez černý (*Sambucus nigra*). V bylinném patře převažují vlhkomilné lesní druhy. Biotop nalezneme zvláště ve vlhčích částech území. Biotop je v území zastoupen pouze 2%. Vzhledem k současnému stavu území, nutným managementovým opatřením a jeho rozloze byl z výčtu vypuštěn. V budoucnu však existuje předpoklad, že se zde tento biotop bude i nadále vyskytovat. Na základě vyhlášené dokumentace není, ale důvodem zvláštního zřetele.

1.8 Cíl ochrany

A. Ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	Zachování komplexu květnatých bučin s celou řadou vývojových fází (mlaziny, tyčkoviny, tyčoviny, kmenoviny, přestálé kmenoviny, rozpadající se kmenoviny) s výrazným podílem jedle bělokoré (<i>Abies alba</i>) jako cílové dřeviny.	<ul style="list-style-type: none">• výskyt druhů typických pro květnaté bučiny na 80% plochy ZCHÚ s přítomností starých až přestálých jedinců jedle bělokoré;• minimální podíl jedle bělokoré 20% (na celou plochu ZCHÚ).

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Poloha: Přírodní rezervace Hošťanka se nachází na území k.ú. Slavice a Výčapy, cca 1,5 km jižně od středu obce Slavice. Přírodní rezervace leží na masívu kopce Hošťanka.

Nadmořská výška: Území leží od nadmořské výšky 501 m po vlastní vrchol Hošťanka s kótou 573,3 m n. m.

Geomorfologie: Dle geomorfologického členění (Demek et al., 1987, Demek & Mackovičín 2006) patří území do celku Jaroměřická kotlina, a okrsku Stařečská pahorkatina, která představuje pahorkatinu tvořenou žulami a syenodiority třebíčsko-meziříčského plutonu, cordieritickými migmatity pláště a biotiticko-silimanickými pararulami. Nad plochý povrch vyčnívají suky. Stařečské pahorkatina z jihu ohraničuje Třebíčskou kotlinu.

Geologie a pedologie: Izolovaná vyvýšenina (suk) s dvěma vrcholy, vyšší se jménem Hošťanka (573,3 m n. m.), je tvořená turmalin-muskovitickým granitem, který vytváří mohutné těleso v třebíčském masívu. Na zdejších kyselých až neutrálních horninách se vytvořila škála půd s vůdčím půdním typem resp. subtypem kambizem modální, na bázi svahu se vyskytuje půdní typ pseudoglej modální. Podél hřbetu a samotné kóty vrchu Hošťanka vychází navětralé podloží až k povrchu terénu. Zde jsou hojné silně skeletovité, bohatě provzdušněné kambizemě rankrové, místy přecházející až do rankeru modálního.

Hydrologie: Na území rezervace se nenachází žádný vodní tok. Severní část rezervace je odvodňována do potoka Markovka, který je pravostranným přítokem řeky Jihlavy, která se vlévá do Dyje. Jižní svahy jsou odvodňovány potokem, který pramení cca 100m od jv-rohu rezervace, tento bezejmenný potok se vlévá do Štěpanovického potoka, který se vlévá jako levostranný přítok do Rokytne, a ta je přítokem Jihlavy. Území patří do úmoří Černého moře.

Klimatologie: Dle Quitta (1971) se jedná o mírně teplou oblast MT5: podnebí se vyznačuje mírným až dlouhým jarem, léto je mírné až mírně chladné, suché až mírně suché, až krátké, podzim je mírný až dlouhý, zima je mírně chladná, suchá až mírně suchá. Průměrná roční teplota vzduchu se pohybuje nejčastěji v rozmezí 7,5 až 8,5 °C s průměrným ročním úhrnem atmosférických srážek 600 až 750 mm.

Fytogeografie a biogeografie: Dle členění regionálně-fytogeografického (Skalický 1988) území patří do fytogeografického obvodu Českomoravské mezofytikum (*Mesophyticum Massivi bohemicí*) a do okrsku 68 – Moravské podhůří Vysočiny. Z hlediska biogeografického členění (Culek 1996) náleží ZCHÚ do hercynské biogeografické podprovincie a do Jevišovický bioregionu (1.23).

Vegetace: Vegetaci rezervace tvoří smíšené lesní porosty různého stáří s dominantní jedlí bělokorou (*Abies alba*) a bukem lesním (*Fagus sylvatica*). V synuzii podrostu se v zachovalých porostech jedle s bukem vyskytují typické druhy bučin a jedlobučin živných stanovišť. Jimi jsou např. kopytník evropský (*Asarum europaeum*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), sasanka hajní (*Anemonoides nemorosa*), orsej jarní (*Ficaria bulbifera*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), jaterník trojlaločný (*Hepatica nobilis*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*) a další. Zajímavý je v těchto polohách výskyt bramboříku nachového (*Cyclamen purpurascens*).

Podle potenciální přirozené vegetace ČR (Neuhäuslová 1998) se v dané oblasti vyskytují mapovací jednotky – 18. Bučiny s kyčelníci žláznatou (*Dentario glandulosae-Fagetum*), na jižním svahu masívu Hošťanka pak jednotka 36. Biková či jedlová doubrava (*Luzulo albidae-Quercetum* nebo *Abieto-Quercetum*). Potenciální vegetace představují společenstva bučin (*Fageta* s.lat.) – dominují soubory lesních typů 4B Bohatá bučina, na hřbetu masívu soubor lesních typů 4A Obohacená kamenitá lipová bučina, na jižním svahu rezervace pak 4S Svěží bučina a 4C Vysychavá bučina. Mírné úpatí v SV-části rezervace pak tvoří potenciální vegetace společenstev souborů lesních typů 4D Obohacená bučina a 4O oglejená svěží dubová jedlina. Dle geobiocenologického klasifikačního systému (Buček & Lacina 1999, Zlatník 1976) lze převažující geobiocenózy zařadit do skupiny typů geobiocénů (STG) 4B3 *Fageta typica* (typické bučiny), 4BC3 *Fageta aceris* (bučiny s javorem), 4AB3 *Fageta abietino-quercina* (jedlodubové bučiny), 4BD3 *Fageta tiliae* (lipové bučiny) a v SV-části na oglejeném mírném svahu 4B-BC(3)4 *Abieti-querceta roboris-fagi* (jedlové doubravy s bukem).

Dle klasifikace přírodních biotopů (Chytrý & Kučera et al. 2010) lze vegetaci klasifikovat jako jednotku L5.1 - květnaté bučiny, vodou ovlivněné plochy lze zařadit do L2.2 – Údolní jasanovo-olšové luhy. Velká část území je v současnosti také reprezentována biotopy X10 (lesní porosty a holiny, které jsou však přirozenou součástí člověkem obhospodařované krajiny).

Území se nachází v Přírodní lesní oblasti 33 – Předhoří Českomoravské vrchoviny.

Zoologická charakteristika: Území ze zoogeografického hlediska spadá do sítě faunistického mapování (Pruner & Míka 1996) 6861. Lokalita se nachází v Jevišovickém bioregionu (1.23) hercynské biogeografické podprovincie (Culek 1996). Bioregion tvoří převážně silně zkulturněná krajina východního předhůří Českomoravské vrchoviny, která hostí ochuzenou faunu, na východě silně ovlivňovanou kontaktem se severopanonskou podprovincií. Tento vliv je patrný zejména průnikem mediteránního a pontomediterránního prvku směrem do nitra Českomoravské vrchoviny údolími západomoravských řek, zejména Dyje a Jihlavy. Jen roztroušeně po území regionu se vyskytují relativně větší komplexy lesů, které jsou však dlouhodobě pod vlivem člověka se změněnou dřevinnou skladbou. Ochuzená lesní fauna je reprezentována druhy - holub doupňák (*Columba oenas*), výr velký (*Bubo bubo*), krkavec velký (*Corvus corax*), bramborníček černohlavý (*Saxicola torquata*), lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*), ze savců pak ježek západní (*Erinaceus europaeus*), myšice malooká (*Apodemus uralensis*), hraboš mokřadní (*Microtus agrestis*).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
OBRATLOVCI - PTÁCI			
Holub doupňák <i>Columba oenas</i>	Silně ohrožený druh	VU	Druh zjištěn v jednom exempláři v por. skupině 307E10 v roce 2020 i 2021 při terénním šetření. V rámci lokality je předpoklad jeho hnízdění v uschlých až usychajících stojících bucích.

čáp černý <i>Ciconia nigra</i>	Silně ohrožený druh	VU	Výskyt zaznamenán pouze v jednom přelétajícím exempláři nad porostní skupinou 307E10 v roce 2021, hnízdění na lokalitě je nepravděpodobné, ale možné.
datel černý <i>Dryocopus martius</i>	-	LC	Výskyt zaznamenán pouze jednoho exempláře v centrální části porostní skupiny 3070G10 v roce 2021, hnízdění na lokalitě je možné.
OBRATLOVCI - OBOJŽIVELNÍCI			
Skokan hnědý <i>Rana temporaria</i>	-	VU	Druh zjištěn ve více jedincích při páření v tůňce v severní části území v roce 2021.
BEZOBRATLÍ			
Lesák rumělkový <i>Cucujus cinnaberinus</i>	-	VU	Výskyt pod kůrou starých odumřelých stromů. V území v por.sk 307H9/2 zjištěn jednotlivě v roce 2021.
HOUBY			
slizečka chlupatá <i>Xerula melanotricha</i>	Kriticky ohrožený druh	EN	Jediná plodnice byla nalezena na silně zetlelém jedlovém pařezu (Běťák, 2017).
krasochůška žlutá <i>Caloscypha fulgens</i>	-	EN	V roce 2013 (NDOP, 2021) na lokalitě místy až masově po celém území.
bondarcečka horská <i>Bondarzewia mesenterica</i>	-	-	Vyskytuje se při bázi kmenů nebo na kořenech jehličnanů, zejména jedlí. Napadá zpravidla oslabené stromy a pokračuje v růstu i na mrtvém dřevě nebo na pařezích. Zde jednotlivý výskyt (Běťák, 2017).
pavučinec oranžovolupenný <i>Cortinarius malicorius</i>	-	VU	Jednotlivý výskyt v por.sk. 307G10 a 307J11/2 mezi smrky ztepilými na podmačených i vlhčích půdách (Běťák, 2017).
kožovka purpurová <i>Hymenochaete cruenta</i>	-	NT	Na lokalitě roztroušeně na kůře větví a kmenů živých, oslabených jedlí, vzácněji smrků (Běťák, 2017).
Ryzec bledoslizký <i>Lactarius albocarnaeus</i>	-	CR	Několik plodnic bylo po dobu dvou sezón (2014 a 2015) nalezeno v centrální části rezervace (Běťák, 2017).
Ryzec lososový <i>Lactarius salmonicolor</i>	-	EN	Na lokalitě byl nalezen pouze jednou v jediném exempláři v roce 2014 (Běťák, 2017).
bedla krvavá <i>Melanophyllum haematosperrum</i>	-	NT	Nalezena byla na prameništi na severním okraji rezervace (Běťák, 2017).
kořč Němcův <i>Sparassis nemecii</i>	-	EN	Nalezen jednotlivě na kořenových náběžích jedle bělokore v severní části rezervace (Běťák, 2017).
čirůvka modřínová <i>Tricholoma psammopus</i>	-	DD	Roztroušeně po lokalitě pod jedle bělokorou i smrkem ztepilým (Běťák, 2017).
CÉVNATÉ ROSTLINY			
brambořík nachový <i>Cyclamen purpurascens</i>	Ohrožený druh.	LC	Světlé listnaté lesy s převažujícím dubem. Dle Červenky v území udáván v roce 2009. V období 2020 až 2021 nezaznamenán. Neuveden ani v NDOP.
lýkovec jedovatý <i>Daphne mezereum</i>	-	-	Jarní druh v květnatých bučinách ve světlínách, ojediněle. Zaznamenán v roce 2021.
jedle bělokora <i>Abies alba</i>	-	LC	Dominantní druh celého ZCHÚ tvořící hlavní porosty od náletu, nárůstu, mlazin, tyčkovin, tyčovin až po rozpadající se kmenoviny. V území autochtonní původ.

jilm horský <i>Ulmus glabra</i>	-	LC	Druh vyskytující se jako přimíšený v lesních porostech. Místy jedinci velkých rozměrů. Výskyt v květnatých bučinách roztroušeně po celém ZCHÚ.
------------------------------------	---	----	--

* **Cévnaté rostliny, houby, bezobratlí, obratlovci:** VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, CR – kriticky ohrožený, EN – ohrožený, LC – málo dotčený, DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje, CR : podle Grulich & Chobot (2017), Hejda et al. (2017), Chobot & Němec (2017).

** Na území se vyskytuje celé řada významných druhů z hlediska ochrany přírody, ať už se jedná o druhy zvláště chráněné, či lokálně významné nebo prozatím dostatečně neohodnocené. Jedná se zejména o živočichy. Rostliny a rostlinná společenstva jsou zde spíše pod tlakem zvěře, ale charakter celého území představuje ojedinělou mozaiku krajinných složek s nabídkou vhodných biotopů.

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotičtí disturbanční činitelé

Jednoznačně nejvýznamnějšími abiotickými disturbančními činiteli na území PR Hošťanka jsou vítr a sucho. Vítr způsobuje vývraty vzrostlých stromových jedinců, čímž vznikají mezery. Ty by byly vhodné pro zmlazení dřevin, což ovšem vzhledem k vysokým stavům spárkaté zvěře je značně omezeno až vyloučeno. Vítr rovněž urychluje rozpad porostů. Což vzhledem k nedostatku odrostlého zmlazení není příliš vyhovující. Větší mezery v porostech samovolně zarůstají břízou a často i javorem klenem, které mohou v kratším časovém horizontu ztěžovat obnovu dalších dřevin.

Sucho zde působí jako významný iniciující faktor chřadnutí jednotlivých stromů až porostních skupin. Jednotlivé stromy jsou suchem významně oslabeny, postupně prosychají a tím dochází k rozvoji houbových onemocnění. V posledních letech tedy z důvodu snížené půdní vlhkosti došlo ke snížení vitality jak smrku ztepilého, který se zde vyskytuje mimo svůj původní areál rozšíření (jak geograficky, tak i z hlediska vertikálního výskytu), ale i jedli bělokore, kdy došlo k výraznému oslabení starších jedinců a tím k napadení saproxylickými brouky, kteří v tomto případě působili jako mortalitní faktor. Na celém území rezervace byly zaznamenány odumřelé staré stromy jedle bělokore hlavní úrovně. Ohrožen suchem je i modřín opadavý, u kterého dochází k prosychání jednotlivých stromů až skupin.

Sucho je potom významný stresor urychlující odumírání starších stromů i ztěžující přirozenou obnovu.

b) biotičtí disturbanční činitelé

Na celém území je patrný výrazný vliv zvěře – okus semenáčků a sazenic. Zalesněná kultura je skoušávána, často i v oplocenkách. Nechráněné semenáčky jedle bělokore taktéž trpí okusem. Obnova lesních porostů je tak možná jen v oplocenkách, které jsou funkční a neprostupné i pro zajíce lesního. V nefunkčních oplocenkách je opět patrný vliv zvěře. Vysoké stavy zvěře jsou limitujícím faktorem omezujícím úspěšnou přirozenou obnovu zejména jedle bělokore, ale i dubu letního či dalších dřevin přimíšených (třešeň ptačí, jilm horský, i buk lesní). Obdobně tak dochází samovolným vývojem k rozpadu celých porostů.

Mezi významné, již však mortalitní, faktory působící na stav lesních porostů patří saproxylickí brouci. Na smrku ztepilém byl zjištěn výskyt lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*), lýkožrouta severského (*Ips duplicatus*), lýkožrouta lesklého (*Pityogenes chalcographus*), na drobném materiálu pak lýkožrouta obecného (*Pityophthorus pityographus*). Všechny tyto druhy představují pro smrk ztepilý v porostech hrozbu. Z tohoto hlediska se v území vyskytují celá kůrovcová kola, která jsou následně těžena rámci nahodilých těžeb a vznikají tak rozsáhlé holiny, které je nutno v blízké budoucnosti vhodně zalesnit.

Na odumřelých stromech jedle bělokore byly zjištěny druhy saproxylických brouků – lýkožrout prostřední (*Pityokteines spinidens*) a lýkožrout jedlový (*Pityokteines curvidens*). Oba druhy však představují sekundární druhy lýkožroutů, kteří osídlují již oslabené stromy, mohou představovat nyní výraznou hrozbu. Pokud bude docházet nadále ke zvýšenému působení sucha, může tak dojít k ohrožení zastoupení jedle bělokore na celém území. Je tomu tak navíc v kombinaci s tlakem zvěře.

Na modřinech opadavých se sekundárně vyskytuje lýkožrout modřínový (*Ips cembrae*) a tesařík smrkový (*Tetropium castaneum*). V současnosti napadají suchem oslabené jedince a dochází tak k výraznému odumírání modřínu opadavého po celém území.

V území se také projevuje antropický tlak, a to pronikáním nelesních druhů do lesní flóry. Především na lesních cestách a v jejich v nejbližším okolí se vyskytují sešlap snášející druhy *Poa annua*, *Prunella vulgaris* a *Plantago major*.

Výrazným problémem komplikující přirozenou obnovu porostů, je zabuřnění lokality třtinou křovištní (*Calamagrostis epigeios*) a ostružiníkem maliníkem (*Rubus idaeus*), ostružiníkem chlupatým (*Rubus hirtus*) a dalších druhů ostružiníků (*Rubus* spp.).

V bylinném podrostu v letním aspektu dominuje v zastíněných částech netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), která má vliv na odrůstání semenáčků přirozeného zmlazení.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Území Přírodní rezervace Hošťanka bylo vyhlášeno v roce 1996. Pět let před jeho vyhlášením zpracovali Veškra a Neměc (1991) *Podklady pro MŽP ČR k jednání o zabezpečení trvalé ochrany komplexu lesních porostů s výskytem autochtonní jedle bělokoré z přirozené obnovy na území zvaném "Hošťanka"*, které se stalo právě podkladem pro vyhlášení území. Ještě před vyhlášením území zpracoval Vrška (1995) první plán péče na období platnosti 1995 až 1999. Další plán péče na období 2000 až 2009 zpracoval Zichala (1999). Zichala (1999) navrhoval převod lesa holosečného na les výběrný. V roce 2009 zpracoval Červenka plán péče na období 2010 až 2019 a následně došlo v roce 2019 k prodloužení platnosti až do konce roku 2021. Toto prodloužení platnosti plánu péče bylo reakcí na probíhající značné změny v území v důsledku rozvoje kůrovcové kalamity. Realizace nutných rozsáhlých těžebních zásahů v důsledku tlumení hynutí smrkových a jedlových porostů významně pozměnily charakter ZCHÚ, tyto změny se promítají do nového plánu péče.

Dle Červenky (2009) byl v roce 1999 zrevidován plán péče a managementová opatření ochrany přírody, a na základě této revize bylo přistoupeno k oplocení téměř celého území. Postupem času se oplocení stalo spíše komplikací při úniku zvěře z území a bylo tedy odstraněno a znovu zaveden systém používání oplocenek k ochraně nově vznikajících porostů.

V roce 2017 zpracoval Běťák inventarizační průzkum makromycet. Další inventarizační průzkum nebyly v území provedeny.

b) lesní hospodářství

V PR Hošťanka se lesnicky hospodaří, lokalita však spadá do kategorie lesů zvláštního určení 32a podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů. Ačkoli by to mělo být samozřejmostí, v území se nenachází genová základna, což by se vzhledem k výskytu autochtonní jedle bělokoré předpokládalo.

Z hlediska vlastnické struktury je většina území v majetku Lesů České republiky, s. p. Malá část území je potom v majetku města Třebíč a soukromých vlastníků. Hlavní roli v naplňování zajištění péče o lesní ekosystémy bude tedy hrát a hraje přístup odborného lesního hospodáře (hospodářů) a realizace konkrétních opatření naplňující uspokojování jak vlastnických potřeb, tak potřeb ochrany přírody. V rámci lesního hospodářského plánu a lesních hospodářských osnov je v mnohých porostních skupinách doporučeno hospodařit dle schváleného plánu péče.

Jako největší problém v území se jeví prosychání porostů v důsledku působení sucha a následné napadání lýkožroutovými brouky, na druhém místě jsou to vysoké stavy zvěře, které komplikují obnovu porostů a dále zabuřňování obnovovaných ploch.

Lesní porosty jsou zařazeny do kategorie lesů zvláštního určení (32a) – jiný veřejný zájem – zvláště chráněné území kategorie přírodní rezervace. Lesní porosty se nacházejí v pásmu ohrožení D (nejnižší, ještě patrná imisní zátěž).

Historické základy ochrany přírody, které formovaly současné předměty ochrany zvláště chráněného území a měli tak pozitivní vliv na celé území, lze hledat již mezi lety 1910 až 1940, kdy docházelo k systematickému vysazování jedle bělokoré v území, a to vždy naráz na plochách holoseči až 5 ha velikých. V současnosti takto vzniklé porosty jsou spíše stejnověké, třebaže jedlový podrost různého stáří se musel dlouho latentně udržovat pod mateřským porostem. V posledních desetiletích docházelo a stále výrazně dochází (více než v minulosti) ve starších porostech k silnému odumírání jedle bělokoré. Dle Veškry a Němce (1991) byl v sedmdesátých letech minulého století proveden silnější pěstební zásah nejen do usychající podúrovni, ale i v hlavní úrovni, za účelem bočního uvolnění korun nejlepších a nejnadějnějších jedlí. Uvolněné koruny ponechaných jedlí se s větším přísunem světla dobře vypořádali a vytvořili si větší množství tuhých slunných jehlic. Dolní větve jedlí přestali ve velkém rozsahu odumírat. Vzhledem k současné nastalé situaci, to je velkoplošnému rozpadu porostů, již tyto zásahy pozbyly smysl či nejsou v území výrazně patrné.

Populace jedle bělokoré v PR Hošťanka je považována za autochtonní (cf. Veškma a Nemec, 1991) a náleží ke zbytkům místní původní populace v Předhoří Českomoravské Vysočiny. V dnešní době je nemožné zjistit, do jaké míry byl původní genotyp ovlivněn introdukcí populací například z Alp (nebo jiných oblastí jak na území České republiky, např. z oblastí Carpathica do Hercynika). Nicméně pokud se zde vyskytují jedinci jedle bělokoré vysokého věku (někdy až 150 a více let), jedná se s největší pravděpodobností o původní populaci, tedy jedince, kteří započali růst před obdobím dovozu semene alpské jedle bělokoré do českých zemí. Jedle bělokorá zde není zahrnuta ani mezi významné regionální populace (Fulín a kol., 2016).

c) myslivost

Území PR Hošťanka je součástí lesní myslivecké honitby s číslem CZ6113110056 Výčapy o výměře 1088 ha. Hlavní zvěř je zde jelen evropský (*Cervus elaphus*), který je v území značně přemnožen a způsobuje škody zvláště na obnově lesních porostů. Dále se zde vyskytuje daněk skvrnitý (*Dama dama*) a srnec obecný (*Capreolus capreolus*), který se na lokalitu stahuje z okolních polí. Přemnožená zvěř patří mezi jednoznačně nejvýznamnější negativní vlivy současnosti a komplikuje či stěžuje přirozenou i umělou obnovu porostů a zvláště obnovu jedle bělokoré. V některých případech takřka neumožňuje obnovu v rezervaci velmi vzácných dřevin, například třešně ptačí nebo i dubů. Při okraji území, ale i v něm se nachází myslivecká pozorovací zařízení, což lze brát jako jev pozitivní umožňující regulaci zvěře. Jako jevy negativní lze naopak označit myslivecká příkrmovací zařízení, která musí být z území jednoznačně odstraněna.

d) rekreace a sport

Území není v současnosti významnou rekreační destinací. Běžné jsou pouze individuální procházky jednotlivých návštěvníků lesa většinou po zpevněných cestách a výskyt houbařů v sezóně. Pozitivní či negativní vlivy rekreace a provozování sportovních aktivit nejsou zaznamenány.

e) těžba nerostných surovin

Existence řady ložisek nerostných surovin, zejména černého uhlí, zemního plynu a cihlářské suroviny – není známa a je bez vlivů na předměty ochrany.

f) jiné způsoby využívání

Území je součástí Územního systému ekologické stability, lokálního biocentrum Klučanská hora – převážně lesní porosty s dominancí jedle bělokoré.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Ochrana přírody a životního prostředí:

- Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina o udělení výjimky dle § 43 odst. 1 a § 34 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a to ze zákazu hospodařit způsobem vyžadujícím použití intenzivních technologií za účelem provádění nahodilých těžeb v PR Hošťanka pro LHC 624000 Třebíč na období 2020 až 2029 v porostech 307C, D, E, F, G, H, J a 308B

v rozsahu přibližně 2500 m³ jedlových souší a 100 m³ aktivních kůrovcových stromů (při těžbě bude zachován podrost, těžba bude šetrná k půdnímu povrchu – použití harvestoru nebo motomanuální těžby, asanace odvozem, ponechání ležícího mrtvého dřeva silnějších průměrů – sterilních souší - v počtu 3ks na 1 ha, nepoužívat biocidy v PR a ochranném pásmu ZCHÚ) – platnost do 31. 12. 2020.

- Plán péče o Přírodní rezervaci Hošťanka na období 2010 až 2019, prodloužen do 31. 12. 2021.
- Územní systém ekologické stability lokálního biocentrum Klučanská hora – převážně lesní porosty s dominancí jedle bělokoré.

Územní plánování:

- Územní plán obce Výčapy vydaný dne 25. 1. 2010, s účinností ode dne 10. 2. 2010, včetně změny č. 1, 2, 3, a 4A platné ode dne 14. 12. 2021.
- Územní plán města Třebíče, který byl vydán dne 10. 9. 2020 a nabyl účinnosti dne 1. 10. 2020, včetně změny č. 1. A Vyhodnocení vlivu územně plánovací dokumentace na udržitelný rozvoj území schválené dne 9. 7. 2020.
- Politika územního rozvoje ČR 2008, schválená usnesením vlády ČR č. 929 dne 20. 7. 2009.

Lesní hospodářství:

- Lesní hospodářský plán pro Lesní hospodářský celek 1464 (605 000Třebíč), Lesní správa Třebíč, s platností od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2029. Majitel Lesy České republiky, s. p.
- Lesní hospodářská osnova pro Lesní hospodářský celek 605811 Třebíč s platností od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2029.
- Oblastní plán rozvoje lesů pro Přírodní lesní oblast 33 – Předhoří Českomoravské Vysočiny s platností od 2001 do 2020 schválený dne 3.9.2001 č.j.: 10699/2001-5040 s prodlouženou platností dle č.j. 2215/2020-MZE-16211. Ministerstva zemědělství ČR do 31. 12. 2021.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	33 – Předhoří Českomoravské Vysočiny
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	Lesní hospodářský celek 605811 (LOH Třebíč)
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	2,0 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2020 – 31. 12. 2029
Organizace lesního hospodářství	Soukromá držba, odborný lesní hospodář Lesy ČR, s. p.

Přírodní lesní oblast	33 – Předhoří Českomoravské Vysočiny
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC 1464 – Lesy ČR, s. p.
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	52, 5 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2020 – 31. 12. 2029
Organizace lesního hospodářství	Lesní správa Třebíč

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 33 – Předhoří Českomoravské Vysočiny				
Soubor lesních typů (SLT)*	Název SoLT	Přirozená dřevinná skladba SoLT	výměra (ha)	Podíl (%)
4S	Svěží bučina <i>Fagetum mesotrophicum</i>	buk lesní 70-80 %, jedle bělokorá 20 %, javor klen+, dub zimní +, lípy +, jilm horský+ (třešeň ptačí, habr obecný, javor babyka)	5,76	10,67
4B	Bohatá bučina <i>Fagetum eutrophicum</i>	buk lesní 60-80 %, jedle bělokorá 20 %, javor klen+, javor mléč+, dub zimní +, dub letní+, jasan ztepilý+, lípy +, jilm horský+ (třešeň ptačí, habr obecný, javor babyka)	33,98	62,93
4C	Vysychavá bučina <i>Fagetum subxerothermicum</i>	buk lesní 60-80 %, jedle bělokorá 10-20 %, dub zimní 5-10%, lípy 10%, habr obecný+, javor babyka+, (javor klen, javor mléč)+, (jasan ztepilý, třešeň ptačí, bříza bělokorá)+	0,9	1,67
4D	Obohacená bučina <i>Fagetum acerosum deluvium</i>	buk lesní 60 %, javor mléč 10 %, javor klen 10%, lípy 10 %, jedle bělokorá 10 %, jasan ztepilý+, třešeň ptačí+, duby, (habr obecný, javor babyka)	2,34	4,33
4A	Obohacená kamenitá lípová bučina <i>Tilio-Fagetum acerosum lapidosum</i>	buk lesní 50 %, javor klen 10%, javor mléč 10 %, lípy 20 %, jasan ztepilý 10%, jedle bělokorá 10 %, jilm horský +, třešeň ptačí+	4,5	8,33
4O	Oglejená svěží dubová jedlina <i>Querceto-Abietum variohumidum mesotrophicum</i>	jedle bělokorá 30-50 %, dub letní 20-30%, buk lesní 20-40 %, lípy 10%, (javor klen, javor mléč)+, jilm horský+, (třešeň ptačí, habr obecný, javor babyka), (bříza pýřitá, topol osika)+	6,52	12,07
Celkem			54,0	100 %

* Výměry SoLT jsou vztaženy pouze na pozemky určené k plnění funkcí lesa, tak jak jsou vymapovány dle Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Brno. Přirozená druhová skladba převzata z Oblastního plánu rozvoje lesů pro Přírodní lesní oblast 33, a upravená dle Plívy (1991). Dále je tato skladba verifikována a harmonizována dle současné vyhlášky č. 298/2018 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a vymezení hospodářských souborů a podle úprav současného stavu Lesnicko-typologického klasifikačního

systému platného od 1. 1. 2019 (viz např. Zouhar, 2019). V souborech lesních typů výše uvedených je uveden dub zimní jako přirozená dřevina. Pouze na stanovištích 4O je přirozený dub letní. V celém ZCHÚ se však objevuje pouze dub letní.

****** Doporučujeme, aby specialista lesnické typologie Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů pobočky Brno, provedl revizi stanovištní klasifikace terénní deprese v porostní skupině 307G10, dochází zde ke zadržování vody, a tudíž je zde předpoklad, že zde budou ekologické podmínky ekologické řady podmáčené, či obohacené vodou, a kde bude pravděpodobně vylišen SoLT 4V či (3)L.

Dílčí plochy

Dílčí plochy jsou totožné s jednotkami prostorového rozdělení lesa. To vychází z předpokladu odlišnosti jednotlivých porostů dle druhové, věkové, výškové skladby včetně růstových projevů a smíšení dřevin či etážovitosti porostů. Dílčí plochy v PR Hošťanka tedy kopírují jednotky prostorového rozdělení lesa. Konkrétní popis lesních porostů je uveden v přílohách.

Přílohy:

- T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (zvláště chráněné území)
- M3: Mapa dílčích ploch a objektů v měřítku 1: 10 000
- M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000
- M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů v měřítku 1 : 10 000

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> výskyt druhů typických pro květnaté bučiny na 80% plochy ZCHÚ s přítomností starých až přestárých jedinců jedle bělokoré. 	<p>Aktuálně jsou porosty v ZCHÚ spíše jehličnatého charakteru, což je dáno historickým vývojem a cílem ochrany, kdy péče o ekosystémy směřovala k podpoře jedle bělokoré s její dominantní účastí. Nyní tyto jehličnaté porosty čelí rozpadu v důsledku působení sucha a tím i následnému značnému výskytu lýkožroutových brouků. Dosavadní postup péče směřoval k zavádění šetrných způsobů hospodaření s maloplošnými obnovními prvky a podpoře jemných výchovných zásahů v jedlových porostech. Existují zde stále rozsáhlé stejnověké porosty jehličnanů s dominancí jedle bělokoré, které se ale postupně rozpadají. Nejvíce podléhá těmto rozpadům smrk ztepilý, následovaný modřínem opadavým a jedlí bělokorou. Z celkového pohledu je zde nízká účast dřevin listnatých, které jsou součástí přirozené druhové skladby. Celé území se tak nachází ve velmi nízkém stupni přirozenosti, nejčastěji 6 a velmi hojně 7. I přesto lze v území nalézt porosty, které lze určit k ponechání bez zásahu – cílem je v těchto porostech ponechání souší k přirozenému zetlení a tím podpoře diverzity např. makromycet.</p> <p>Zastoupení jedle bělokoré za poslední roky v hlavních úrovních výrazně klesá (porosty propadávají, prosychají). Jednoleté zmlazení všech dřevin (včetně dubů) je v území patrné, bohužel semenáčky neodrůstají vlivem tlaku zvěře a buřene (živná stanoviště). Ponechávání množství mrtvého dříví vzniklé padáním či rozlamováním stromů (v rozumné míře) má opodstatnění v potenciálu zvýšení diverzity. Zároveň není překážkou pro obnovu porostů. Dosavadní postup péče (v předchozích dvou až třech dekadách) měl pozitivní vliv na diverzitu tohoto biotopu, avšak v důsledku působení sucha, hmyzu a tlaku zvěře, musel ustoupit náležitosti realizace nahodilých těžeb za účelem zabránění katastrofy, a tím je možný zánik celých porostů v území.</p> <p>K zachování a zlepšení současného stavu je v současné době nutná rychlá reakce stran zajištění obnovy porostů a zajištění jejího odrůstání tlaku zvěře směrem k podpoře přirozené skladby dřevin odpovídající 4. vegetačnímu stupni s výraznou účastí jedle bělokoré, a zároveň posílení ekologické stability porostů.</p> <p>Nutná je do budoucna údržba oplocenek, pravidelné ožínání sazenic (ne postřik – v rámci ZCHÚ je principiálně nevhodný), tlumení výskytu zvěře (vzhledem k situaci v celé ČR je nutno bojovat alespoň skrze údržbu oplocenek).</p> <p>Z hlediska výše popsaného je současný stav špatný s trendem vývoje zhoršující se.</p>	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	zhoršující se

<ul style="list-style-type: none"> • minimální podíl jedle bělokoré 20% (na celou plochu ZCHÚ). 	<p>Jedle bělokorá nacházející se v území se v současné době nemá možnost prakticky přirozeně zmlazovat (zvěř, buřeň). Opodstatnění její ochrany právě v místě jejího přirozeného výskytu je obzvlášť důležité. Vzhledem k předmětu ochrany a celému důvodu vzniku ZCHÚ a rovněž i období, po které je toto území již chráněno, ale dle aktuálního stavu, je nutno péči o dané ekosystémy více směřovat k zachování populace jedle bělokoré a hledání možností její obnovy. Jednoznačně je nutné tlumit výskyt zvěře a zastavit rozšiřování napadání stromů kůrovci a napomoci odrůstání jedle bělokoré (ale i dalších dřevin) v konkurenci s buřením. Trend vývoje je v důsledku působení sucha, rozvoji hmyzu v kombinaci se zvěří a buřením stále zhoršující se. Podíl jedle bělokoré se snižuje ve všech věkových stupních (i růstových fázích). Hrozí zánik původního předmětu ochrany. Současná managementová opatření musí jednoznačně směřovat k zabezpečení odrůstání původních populací jedle bělokoré v rámci celého ZCHÚ. Vzhledem k současnému stavu nelze předpokládat udržení dřevinné skladby s dominantním podílem jedle bělokoré, ale pouze její významná, nejlépe přirozená účast, to je 20% zastoupení na celou plochu ZCHÚ. Současné zastoupení je pravděpodobně vyšší. Bohužel vzhledem k situaci nelze očekávat, že by se trend rozpadu porostů zastavil ze dne na den, spíše bude pokračovat. Zastoupení jedle bělokoré bude i nadále klesat zejména u kmenovin a jedinců hlavní úrovně či nadúrovně. Stanovení limitu 20% se proto jeví jako reálné při stabilizaci porostů podporou přirozené druhové skladby a tím zvýšení tzv. odolnostního potenciálu celého lesního ekosystému, ale s důrazem na zachování původního předmětu ochrany.</p>
stav:	dobrý
trend vývoje:	zhoršující se

Péče o lesy:

Dle Červenky (2009) byla předchozí lesnická péče v minulých letech a deceniích zacílena na výchovu jedlových porostů a jejich postupné směřování na převod na les obhospodařovaný výběrným hospodářským způsobem. Během provádění probírek byly uvolněny nejvitalnější jedle a jejich koruny. Uvolněny byly i vznikající nárosty jedle a buku, které vykazují velmi dobrou dynamiku odrůstání. V roce 1999 byla téměř celá rezervace oplocena jako ochrana před spásáním semenáčků zvěří. Další postup péče naplánovaný Červenkou (2009) směřoval k zavádění péče s důrazem kladeným na maloplošné obnovní a jemné výchovné zásahy v jedlových porostech, rozsáhlé stejnověkové porosty rozpracovávat formou clonných kotlíků a vnášet do nich podsadbami cílové dřeviny – zejména buk lesní, obnovu jedle provádět v maximální míře přirozenou obnovou pod clonou mateřského porostu a v případě potřeby plošky zmlazení oplocovat.

Předchozí plán péče zpracovaný v roce 1999 (Zichala, 1999) navrhoval převod lesa hospodářského na les výběrný. K tomuto záměru prozatím nedošlo a pravděpodobně to není reálné ani během následujících min. 50 až 70 let. Pokud by mělo v území dojít k převodu na les výběrný, musely by být splněna například tato kritéria (Polanský, 1960): porosty výrazně věkově, výškově a tloušťkově diferencované tak, že je celý vzdušný a půdní prostor účelně využívám stromy; výrazný vertikální zápoj porostů, nepřetržitá obnova porostů, která plně nahrazuje úbytek stromů, nevytváří se holosečná plocha, ani se neuplatňuje mýtní způsob hospodaření, zásoba porostů se nemění, nevyskytují se krizové situace (nahodilé těžby), atd.

Zichala (1999) a Červenka (2009) se z hlediska péče shodují na zavádění těchto principů péče: Pro zmlazení pod porostem skupinovité (pomístné) až plošné se často jako nejvhodnější způsob obnovy jeví použití maloplošných clonných sečí s předsunutými obnovními prvky (bavorská seč). V dalších fázích této seče dochází k postupnému rozšiřování clonných skupin – kotlíků až k jejich spojování. Při realizaci této seče je velmi důležitá volba velikosti kotlíků a míra jejich proclonění. Vlivem nedostatku vláhy, využití maloplošné obnovní prvky (kotlíky) v kombinaci s umělou obnovou jedle za předpokladu použití sadebního materiálu pocházejícího z PR Hošťanka. Porostní okraje obnovovaných porostů, kde se ani po přípravě půdy neobjeví jedlové zmlazení, je vhodné podsazovat cílovými dřevinami, jejichž zastoupení je ve stávajících porostech v současnosti nedostačující (zejména buk). Právě zastoupení buku je nutné v rezervaci podstatně zvýšit a stávající přirozená obnova buku je zcela nedostatečná. Jedním z vhodných řešení tohoto problému je provádění podsadeb zejména v modřínových a dubových skupinách. Dále oba shodně uvažují o aplikacích strukturních probírek negativním výběrem do všech stromových vrstev (pouze u jedle bělokoré). Červenka (2009) v návrzích managementu opět často podporuje zavádění „výběrného lesa s přírodě blízkou dřevinnou skladbou“.

V případě výběrného lesa se jedná o velmi intenzivní systém péče o lesní ekosystémy, a i tak Červenka (2009) mylně v některých porostních skupinách při takto stanoveném cíli uvádí doporučený zásah „bez zásahu“, což je protichůdné.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Kolize zájmů ochrany přírody se nepředpokládá.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Prioritním zájmem v tomto území je **zachovat vysoký podíl jedle bělokoré v porostech, podpořit přirozenou obnovu a docílit přirozené druhové skladby v rámci** biotopu květnatých bučin. Další prioritou je udržování nízkých stavů zvěře a zajištění obnovy (přirozené i umělé) a odrůstání (mlazin, tyčkovin) již obnovených porostů s perspektivou přirozené cílové druhové skladby. Rovněž s těmito zájmy jde zachování porostů strukturálně diferencovaných a diverzitně bohatých.

Společným cílem jak ochrany přírody, tak lesního hospodářství by mělo být:

- Zachování přírodních biotopů květnatých bučin (L5.1) s výskytem jedle bělokoré v Předhoří Českomoravské vrchoviny;
- nastolení takového režimu péče o lesní ekosystémy a druhy, které zajistí jejich trvalou existenci, přežití na dané lokalitě a trvalý rozvoj populací těchto druhů.

Jedná se o zachování aktivního lesnického managementu s uplatňováním přírodě blízkých prvků hospodaření s cílem podpory přirozené druhové skladby, využíváním zejména podrovných a násečných způsobů hospodaření za účelem podpory přirozené obnovy, včetně využití maloplošných obnovních postupů. Vhodné je zvyšovat podíl vzácnějších druhů dřevin za účelem zvýšení diverzity porostů (jilmy, třešeň ptačí, javor mléč, jasan ztepilý)

Významnými prvky z hlediska lesnického managementu by mělo být:

- a. obnovu jedle bělokoré provádět cíleně přirozeně, ale i uměle sadbou;
- b. používat osivo a následně sadbu jen z uznaných geneticky vhodných zdrojů;
- c. obnovu lesních porostů realizovat pokud to bude možné, přirozeně, dále uplatňovat násečné způsoby hospodaření s maloplošnými clonnými prvky. Nejlépe skupinová seč clonná, tzv. Gayerova neboli bavorská seč, je kombinací skupinově clonné seče, kterou se zahajuje obnova, s okrajovou ohrubnou sečí, kterou se obnova rozšiřuje. Může být použita i skupinová seč holá (s kotlíky). Náseka je zde však nejvhodnější. Podmínkou je, ale nástup přirozeného zmlazení nebo urychlení pomocí oplocenky, které se při těžbě nesmí poškodit. Výběrný způsob hospodaření není reálně možný, ani nutný. Podrovný způsob je vhodný i pro další dřeviny.

Návrh základní péče o lesní porosty vychází ze současného zastoupení dřevin (aktuální druhová skladba) na podkladě trvalých ekologických podmínek (využití Lesnicko-typologického klasifikačního systému). Na území PR Hošťanka se vyskytují soubory lesních typů převážně zonálních společenstev: 4B – bohatá bučina, 4A – obohacená kamenitá lipovalá bučina, 4D – obohacená bučina, 4S – svěží bučiny, 4C – vysychavá bučina a 4O – oglejená svěží dubová jedlina, na které se v přirozené druhové skladbě může vyskytovat až 50% zastoupení jedle bělokoré. Z tohoto důvodu jsou zpracovány 2 směrnice hospodaření.

Z hlediska cílového hospodářství se jedná o cílový hospodářský soubor 45 – živná stanoviště středních poloh, vylišený jsou zde porostní typy bukový, jedlový a smrkový. Vyskytuje se i porostní typ klenový – ale pro něj není nutné zpracovávat zvlášť směrnice. Pro soubor lesních typů 4O, kde se jedná o oglejená stanoviště středních

poloh je zpracována také směrnice, neboť tento soubor zabírá v území 12% celkové rozlohy, opět porostní typy bukový, jedlový a smrkový.

V rezervaci je žádoucí ponechat určitý podíl doupných stromů, ale i tlejícího dřeva vhodného pro rozvoj a přežití ptactva, hmyzu a hub. V případě doupných stromů stačí vymezit určité druhy nebo jednotlivé jedince přestárlé, značných rozměrů, např. od cílové tloušťky (d1,3 cca 40 cm a více). Dostatečný podíl tlejícího dřeva je zajištěn současným vysokým podílem nehroubí přirozeně se vyskytující v porostech (ve srovnání délky věku jednotlivých porostů se jedná o značné množství biomasy, která není lesnímu ekosystému odjímana) v důsledku prosychání porostů. Není nutno tuto zásobu mrtvého dříví v současné době zvyšovat. V následujícím decénium je tedy vhodné všechnu nově spadlou hmotu (až na drobné nehroubí) z porostu odstraňovat.

Výjimku tvoří pouze porosty 307D11, 307F11/2, 307G10, 307H7, 307B10, kdy je po dohodě s vlastníkem lesa a orgánem ochrany přírody učiněno rozhodnutí v těchto porostech ponechat souše (vyznačené) k přirozenému rozpadu.

Ponechání lesa samovolným vývojovým procesům by bylo žádoucí pouze v případě jiného předmětu ochrany. Vzhledem k délce již trvající ochrany území není však vhodné předmět ochrany měnit, pouze jej mírně překlasifikovat jak je navrženo v příslušné kapitole.

Rámcová směrnice péče o lesní porosty č. 1 pro živná stanoviště středních poloh s cílem podpory min. 20% zastoupení jedle bělokoré

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	32 a – kategorie lesů zvláštního určení	4S, 4B, 4C, 4D a 4A	L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>) s min. podílem 20% zastoupení jedle bělokoré

Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin	
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)
4S, 4B, 4C, 4D a 4A	buk lesní 60%, jedle bělokorá 20 %, dub zimní 5%, javor klen 10%, lípy (l. malolistá i l. velkolistá) 5%, jasan ztepilý +, jilm horský+, třešeň ptačí, habr obecný

Porostní typy					
Bukový	Jedlový	Smrkový			
Základní rozhodnutí					
Hospodářský způsob (forma)	Tvar lesa	Hospodářský způsob (forma)	Tvar lesa	Hospodářský způsob (forma)	Tvar lesa
násečný, podrostní	vysoký	podrostní (násečný)	vysoký	holosečný	vysoký
Obmýti	Obnovní doba	Obmýti	Obnovní doba	Obmýti	Obnovní doba
min. 130 let	10-50 let	max. 150 let	10-50 let	max. 120 let	10-50 let

Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty	
Druhově, prostorově (zejména horizontálně) a věkově rozrůzněné porosty s výskytem celé škály dřevin přirozené druhové skladby, s dominancí buku lesního s výrazným podílem jedle bělokoré v nadúrovni. Postupná přeměna na porosty přírodě blízké s přirozenou druhovou skladbou. Výrazné omezování škod zvěří.	

Způsob obnovy a obnovní postup		
<p>Obnovní způsob by měl převažovat podrostní v podobě okrajové clonné seče v kombinaci s předsunutou obnovou jedle v clonných kotlicích. V maximální míře je vhodné použít přirozenou obnovu. Silně zabuřeňující plochy je nutné obnovit uměle silnou sadbou dřevin místní provenience. Bukové podsadby ve stávajících kmenovinách je vhodné oplocovat. Po domýcení doplnit obnovu BK sadbou JD, DB, KL, LP., při nezdaru nebo při zabuřenění stanoviště obnova náseky (holoseče), obnovu ostatních dřevin řešit současně s obnovou BK, míšení do skupin. TŘ, JS, JLH jednotlivě. Neobnovovat (nevysazovat) geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny JDO, SM, MD nebo DG. Při výběru rozlišovat DBZ a DBL. Na území je přirozený pouze DBZ.</p>	<p>Jedlovou podúroveň v porostech maximálně šetřit. V případě odumírání jedlových semenáčků využít maloplošné obnovní prvky (kotlíky) v kombinaci s umělou obnovou jedle s využitím sadebního materiálu z PR Hošťanka. Neobnovovat (nevysazovat) geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny JDO, SM, MD nebo DG. Při výběru rozlišovat DBZ a DBL. Na území je přirozený pouze DBZ.</p>	<p>Rychlá holosečná obnova v pruzích po svahu proti SZ, Z. Na prvé obnovní prvky BK, KL, JD, vylepšení LP, JS. Použití síje a podsadeb. Vhodně volit podsadby, využití dvoufázové obnovy pod KL a BR. Neobnovovat (nevysazovat) geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny JDO, SM, MD nebo DG. Při výběru rozlišovat DBZ a DBL. Na území je přirozený pouze DBZ.</p>
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu		
<p>Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%.</p>		
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
4S, 4B, 4C, 4D, 4A	BK (9 tis. ks) DB (10 tis. ks) JD (5 tis. ks) KL (1 tis. ks)	<p>Stanoviště chápáno jako jeden celek, použití dřevin umělé obnovy do sušších míst, vhodné použít poloodrostky. Umělou obnovu volit v případě nezdařilé přirozené obnovy. Vhodné je doplňovat umělou výsadbou přirozenou obnovu – velmi dbát na genetický původ. Dosadba kolem desítek až tisíců kusů jedinců. Plochu dosadby označit alespoň v mapě či vylíšit jako zvláštní jednotku prostorového rozdělení lesa. Nutno použít menších oplocenek. Individuální ochrana není vhodná. Oplocenky držet co nejdéle, kontrolovat jejich funkčnost.</p>
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
<p>Z počátku negativní výběr v úrovni i podúrovni, později neutrální výběr vtroušených dřevin výhledového cíle. U dospívajících porostů pozitivní výběr v úrovni, péče o koruny, podpora cílových dřevin.</p>	<p>Vzniklé jedlové mlaziny vychovávat mírnými zásahy v úrovni. Cílové stromy pozvolna uvolňovat, vitální podúroveň maximálně šetřit.</p>	<p>U dospívajících porostů postupovat převážně podúrovňovými až úrovňovými zásahy menší intenzity výběru. Jedince trvale žijící v podúrovni zachovat a podpořit v růstu. Redukovat zastoupení stanovištně a geograficky nepůvodních dřevin. MZD v růstu soustavně podporovat a postupně uvolňovat. Intenzivní zdravotní výběr, výběr listnáčů a JD.</p>

<p>Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb</p> <p>Asanovat veškeré aktivní kůrovcové souše ohrožující okolní JD porosty, jednotlivé odumírající listnáče (DB, BK) lze v porostech ponechat k rozkladu (usychají výjimečně). V území nepoužívat BIOCIDY! Ani žádná další chemická ošetření proti vstupu dřevokazných hub.</p> <p>Přednostně využívat pevné a stabilní oplocenky, které je nutno držet velmi dlouho (min. 20 let).</p> <p>Přibližování dříví v rámci úmyslných těžeb provádět pouze při zámru nebo za sucha. Vyhýbat se vytváření erozních rýh.</p> <p>Porosty nepůvodních druhů dřevin (SM a MD) aktivně redukovat vhodným způsobem, aby došlo k jejich přeměně na porosty s přirozenou druhovou skladbou s výrazným podílem listnáčů. Doupné stromy ponechat na dožití.</p> <p>Chemické přípravky používat minimálně, spíše se zaměřit na mechanické odstraňování buřeně vyžínáním (vyžínat i 2x a vícekrát ročně), důsledně kontrolovat a nepoškodovat dřeviny při vyžínání.</p> <p>Těžební a pěstební práce realizovat přednostně mimo rozmnožovací období ptactva.</p> <p>Při prořezávání hrozí ztížení přirozené obnovy travinnou buřeně. Smeknuté jednovrstevné jedlové porosty trpí usycháním spodních větví a postupnou ztrátou vitality. Smrkové monokultury jsou ohroženy přísuškou, hmyzími škůdci a hnilobou.</p>
<p>Poznámka</p> <p>Vysoce nestabilní porosty, obnovovat s min. obmýtim a délkou obnovní doby, uplatňovat výjimky.</p>

Rámcová směrnice péče o lesní porosty č. 2 pro oglejená stanoviště středních poloh s cílem podpory min. 20% zastoupení jedle bělokoré

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany		
1	32 a – kategorie lesů zvláštního určení	4O – oglejená svěží dubová jedlina	L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>) s min. podílem 20% zastoupení jedle bělokoré		
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin					
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)				
4O	jedle bělokorá 30-50 % , dub letní 20-30%, buk lesní 20-40 %, lípy 10%, (javor klen, javor mléč)+, jilm horský+, (třešeň ptačí, habr obecný, javor babyka), (bříza pýřitá, topol osika)+				
Porostní typy					
Bukový		Jedlový	Smrkový		
Základní rozhodnutí					
Hospodářský způsob (forma)	Tvar lesa	Hospodářský způsob (forma)	Tvar lesa	Hospodářský způsob (forma)	Tvar lesa
násečný, podrostní	vysoký	podrostní (násečný)	vysoký	holosečný	vysoký
Obmýti	Obnovní doba	Obmýti	Obnovní doba	Obmýti	Obnovní doba
min. 130 let	10-50 let	max. 150 let	10-50 let	max. 120 let	10-50 let
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty					
Druhově, prostorově (zejména horizontálně) a věkově rozrůzněné porosty s výskytem celé škály dřevin přirozené druhové skladby, s dominancí buku lesního s výrazným podílem jedle bělokoré v nadúrovni. Postupná přeměna na porosty přírodě blízké s přirozenou druhovou skladbou. Výrazné omezování škod zvěři.					

Způsob obnovy a obnovní postup		
<p>Obnovní způsob by měl převažovat podrostní v podobě okrajové clonné seče v kombinaci s předsunutou obnovou jedle v clonných kotlicích. V maximální míře je vhodné použít přirozenou obnovu. Silně zabuřeňující plochy je nutné obnovit uměle silnou sadbou dřevin místní provenience. Bukové podsadby ve stávajících kmenovinách je vhodné oplocovat. Po domýcení doplnit obnovu BK sadbou JD, DB, KL, LP., při nezdaru nebo při zabuřenění stanoviště obnova náseky (holoseče), obnovu ostatních dřevin řešit současně s obnovou BK, míšení do skupin. TR, JS, JLH jednotlivě. Neobnovovat (nevysazovat) geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny JDO, SM, MD nebo DG. Při výběru rozlišovat DBZ a DBL. Na území je přirozený pouze DBZ.</p>	<p>Jedlovou podúroveň v porostech maximálně šetřit. V případě odumírání jedlových semenáčků využít maloplošné obnovní prvky (kotlíky) v kombinaci s umělou obnovou jedle s využitím sadebního materiálu z PR Hošťanka.</p> <p>Neobnovovat (nevysazovat) geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny JDO, SM, MD nebo DG. Při výběru rozlišovat DBZ a DBL. Na území je přirozený pouze DBZ.</p>	<p>Proti převládajícím větrům, pro přirozenou obnovu okrajové clonné seče; JD, BK, LP do předsunutých skupinovitých prvků, při zabuřenění násek i holoseč; vyvýšená sadba. Nebo rychlá holosečná obnova v pruzích po svahu proti SZ, Z. Na prvé obnovní prvky BK, KL, JD, vylepšení LP, JS. Použití sje a podsadeb. Vhodně volit podsadby, využití dvoufázové obnovy pod KL a BR.</p> <p>Neobnovovat (nevysazovat) geograficky a stanovištně nepůvodní dřeviny JDO, SM, MD nebo DG. Při výběru rozlišovat DBZ a DBL. Na území je přirozený pouze DBZ.</p>
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu		
<p>Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%.</p>		
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
40	JD (10 tis. ks) DB (5 tis. ks) BK (3 tis. ks) LP (1 tis. ks)	<p>Stanoviště chápáno jako jeden celek, použití dřevin umělé obnovy na vyvýšená místa, vhodné použít poloodrostky. Umělou obnovu volit v případě nezdařilé přirozené obnovy. Vhodné je doplňovat umělou výsadbou přirozenou obnovu – velmi dbát na genetický původ. Dosadba kolem desítek až tisíců kusů jedinců. Plochu dosadby označit alespoň v mapě či vylíšit jako zvláštní jednotku prostorového rozdělení lesa. Nutno použít menších oplocenek. Individuální ochrana není vhodná. Oplocenky držet co nejdéle, kontrolovat jejich funkčnost.</p>
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
<p>Z počátku negativní výběr v úrovni i podúrovni, později neutrální výběr vtroušených dřevin výhledového cíle. U dospívajících porostů pozitivní výběr v úrovni, péče o koruny, podpora cílových dřevin.</p>	<p>Vzniklé jedlové mlaziny vychovávat mírnými zásahy v úrovni. Cílové stromy pozvolna uvolňovat, vitální podúroveň maximálně šetřit.</p>	<p>U dospívajících porostů postupovat převážně podúrovňovými až úrovňovými zásahy menší intenzity výběru. Jedince trvale žijící v podúrovni zachovat a podpořit v růstu. Redukovat zastoupení stanovištně a geograficky nepůvodních dřevin. MZD v růstu soustavně podporovat a postupně uvolňovat. Intenzivní zdravotní výběr, výběr listnáčů a JD.</p>

<p>Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb</p> <p>Ohrožení střídavým zamokřením, silně větrem, hnilobou, mrazové polohy, vytvářet odolné porostní pláště. Asanovat veškeré aktivní kůrovcové souše ohrožující okolní JD porosty, jednotlivé odumírající listnáče (DB, BK) lze v porostech ponechat k rozkladu (usychají výjimečně). V území nepoužívat BIOCIDY! Ani žádná další chemická ošetření proti vstupu dřevokazných hub.</p> <p>Přednostně využívat pevné a stabilní oplocenky, které je nutno držet velmi dlouho (min. 20 let).</p> <p>Přiblížování dříví v rámci úmyslných těžeb provádět pouze při zámruzu nebo za sucha. Vyhybat se vytváření erozních rýh.</p> <p>Porosty nepůvodních druhů dřevin (SM a MD) aktivně redukovat vhodným způsobem, aby došlo k jejich přeměně na porosty s přirozenou druhovou skladbou s výrazným podílem listnáčů. Doupné stromy ponechat na dožití.</p> <p>Chemické přípravky používat minimálně, spíše se zaměřit na mechanické odstraňování buřeně vyžínáním (vyžínat i 2x a vícekrát ročně), důsledně kontrolovat a nepoškozovat dřeviny při vyžínání.</p> <p>Těžební a pěstební práce realizovat přednostně mimo rozmnožovací období ptactva.</p> <p>Při prořezání hrozí ztížení přirozené obnovy zamokřením. Smeknuté jednovrstevné jedlové porosty trpí usycháním spodních větví a postupnou ztrátou vitality.</p>
<p>Poznámka</p> <p>V přirozené druhové skladbě se objevuje 30 až 50% zastoupení JD. Z tohoto důvodu by mělo být stanoviště 4o maximálně zohledňována. Zastoupení JD je zde nad požadovaný rámec min. 20%. Oglejená stanoviště nikdy neodvodňovat, nedělat hydro-meliorační odvodňovací kanály.</p>

b) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Při péči o lesní porosty zároveň zohledňovat výskyt významných druhů hub. Péče spočívá v ponechání mrtvého dříví ve vybraných výše uvedených porostech. Vhodný je pravidelný monitoring.

c) péče o populace a biotopy živočichů

Území je také zajímavé z hlediska výskytu ptactva. Jednoznačným doporučením pro podporu těchto druhů je tvorba a zachování dutin. Na základě terénního pozorování provedeného v letech 2020 až 2021 lze doporučit následující opatření:

- chránit vzrostlé, starší, odumírající i odumřelé stromy. Doupné stromy poskytují hnízdní možnosti pro dutinohnízdíče. Např. datel černý si vybírá obvykle hnízdní strom uvnitř narušený, často je započato s dlabáním v místech odpadlé narušené větve. Zanedbatelné není hnízdění místní populace holubů doupníků, kteří si staví hnízdo v prostornějších dutinách, často po datlu černém. Na dutinách ve kmenech či větvích stromů jsou hnízdně závislé i populace místních vzácnějších druhů pěvců. Důležité jsou i pukliny, štěrby, zlomy větví či odstávající kůra pro hnízdění šoupálků, lejska šedého apod. Nutností jsou hnízdní dutiny též pro „ptačí základnu“: sýkory, brhlíky, špačky. Po druhové stránce jsou v území nejdůležitější buk lesní, lípa sp., olše sp., jasan ztepilý, dub letní. Vzrostlé duby letní hrají nezastupitelnou úlohu v době krmení mláďat např. strakapoudů, který svá mláďata krmí housenkami obaleče dubového;
- je-li to možné, neodstraňovat padlé stromy – v jejich trouchnivějícím dřevu žijí specifické druhy hmyzu, které jsou důležitým článkem potravního řetězce nejen pro určité ptačí druhy.

d) zásady jiných způsobů využívání území

Nepředpokládá se.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností je uveden v příloze v tabulce T1.

Příloha:

T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

- M3: Mapa dílčích ploch a objektů v měřítku 1: 10 000
- M6: Mapa navržených zásahů a opatření v měřítku 1 : 10 000

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Ochranné pásmo není vyhlášeno. Dle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic. V § 37 odst. 2 jsou vymezeny činnosti, ke kterým je nezbytný souhlas orgánů ochrany přírody.

Pro celou plochu ochranného pásma jsou doporučeny následující zásady:

- Neměnit způsob využití pozemku;
- nepodporovat rekreační aktivity hromadného charakteru z důvodu možného narušení území (např. motokros, běžecký maraton, cyklistický závod, apod.);
- omezovat výsadbu geograficky nepůvodních druhů dřevin nebo rostlin (to by mělo platit obdobně i na živočichy);
- tyto zásady vhodně zohlednit v novém lesním hospodářském plánu nebo osnově na následující období.

Pro celou plochu ochranného pásma jsou doporučeny následující zásady:

- postupně převádět lesní porosty na porosty přírodě blízké podle doporučené přirozené druhové sklady na základě zpracovaných Oblastních lesnicko-typologických elaborátů dostupných a uložených na příslušných pobočkách ÚHÚL (a dále dle Plívy 1991);
- používat sadební materiál podle zákona a zásad statní lesnické politiky v oblasti s nakládáním reprodukčního materiálu dřevin. Sadební materiál místní provenience. Osivo jedle bělokoré sbírat přímo v ZCHÚ;
- nepoužívat myslivecká příkrmovací zařízení, výrazně tlumit stavy zvěře;
- nepodporovat rekreační aktivity hromadného charakteru z důvodu rušení ptactva a jiných živočichů;
- těžební a pěstební činnosti je vhodné realizovat mimo hnízdní období ptactva, tedy nejlépe na podzim a v zimě;
- tyto zásady vhodně zohlednit v novém lesním hospodářském plánu nebo osnově na následující období.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Provést obnovu a údržbu značení hranic až na konci platnosti plánu péče. V rámci území je potřeba obnovovat barevné pruhy (stávající) vyznačujících hranice zvláště chráněného území zejména na stromech. Zkontrolovat cedule se státními znaky podle vyhlášky č. 45/2018 Sb. Umístění informačních tabulí je nutné předem projednat s vlastníkem pozemku. Vhodně v lomových bodech například doplnit hranečníky.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Je vhodné upravit znění předmětu ochrany a blíže specifikovat ochranné pásmo (např. parcelním vymezením). Úprava předmětu ochrany dle návrhu v kap. 1.7.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Nad rámec plánu péče a vyhlášovací dokumentace se nepředpokládá.

c) ostatní

Není navrženo.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejnosti

Úroveň návštěvnosti nedosahuje stavu, aby bylo nutno regulovat rekreační a sportovní využívání území.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Vzhledem k unikátnosti území a existenci předmětu ochrany, včetně návaznosti na další ZCHÚ, je vhodné toto území společně prezentovat veřejnosti například na:

- odborně zaměřených exkurzí pořádaných orgány ochrany přírody nejlépe ve spolupráci s vlastníkem lesů. Tyto exkurze lze nabídnout dalším pracovníkům ochrany přírody z celé České republiky, neboť se jedná o celorepublikový unikát;
- odbornou exkurzi s pracovníky ochrany přírody by jistě uvítali i studenti přírodovědných oborů nebo studenti lesnictví a krajinářství.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Pro zajištění budoucí péče o předmět a cíl ochrany je vhodné min. 1 až 2 roky před skončením platnosti plánu péče anebo lesnických plánovacích dokumentů (LHP / LHO) provést tyto průzkumy:

- speciální entomologické inventarizační průzkumy zaměřené na řády:
 - o brouci (*Coleoptera*) (saprofytičtí);
 - o inventarizační průzkum botanický;
 - o inventarizace makromycet.

Vzhledem k současnému stavu území a nutnosti zajištění obnovy dostatečného množství jedle bělokoré, je vhodné zpracovat lesnický inventarizační průzkum s cílem posoudit stav porostů a zejména jeho obnovy. Stěžejní částí tohoto průzkumu by mělo být zaměření se na historickou část vztahující se k založení a původnosti jedle bělokoré v území.

Existují diskuze o původnosti populace jedle bělokoré v území. Z těchto důvodů je vhodné v území zrealizovat sběr biologického materiálu a následné provést molekulárně-genetické analýzy. Odběry je možné zrealizovat ve vegetační sezoně, jelikož kambiální odběry jsou příliš pracné/nespolehlivé (proto je preferován odběr zdravého jehličí). Z takto provedených analýz lze potom v databázi získané pro území celé České republiky zjistit, zda se skutečně jedná o autochtonní populaci jedle bělokoré. V rámci těchto analýz je vhodné obrátit se na Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnovu a údržbu pruhového značení (na strom, případně použití hranečníků)	Cca 3,5 km	1x	40.000,- Kč
Tvorba oplocenek v porostech (drátěná do 200 cm)	cca 3500 m	1x	595.000,- Kč
Ožínání sazenic - celoplošné	cca 10 ha	20x	240.000,- Kč
Inventarizační průzkum entomologický (Coleoptera)	54 ha	1x	50.000,- Kč
Inventarizační průzkum cévnaté rostliny	54 ha	1x	55.000,- Kč
Inventarizační průzkum makromycety	54 ha	1x	55.000,- Kč
Inventarizační lesnický průzkum s historií	1 ks	1x	60.000,- Kč
N á k l a d y c e l k e m (Kč) *			1.095.000,-

*Náklady vycházejí z rozlohy území a ceníku Náklady obvyklých opatření MŽP pro rok 2021.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

AOPK ČR (2021) Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. 2021-07-21; [cit. 2021-07-21].

AOPK ČR (2013) Zásady pro používání kategorií chráněných území (překlad), Praha 2013, ISBN: 978-80-87457-72-6

BĚŤÁK, J. (2017) Makromycety PR Hošťanka. Depon. in: AOPK ČR, Praha & Krajský úřad Kraje Vysočina, OŽPZ, Jihlava. 35 str.

CULEK M. (1996) Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha, 347 pp.

CULEK M. [ED.] (2005) Biogeografické členění České republiky, II. díl, AOPK ČR, Praha, 590 pp.

ČERVENKA, M. (2009) Plán péče o Přírodní rezervaci Hošťanka na období 2010-2019. Depon. in: AOPK ČR, Praha & Krajský úřad Kraje Vysočina, OŽPZ, Jihlava. 31 str.

DEMEK, J. ET AL. (1987) Hory a nížiny, zeměpisný lexikon. Academia, Praha, 584 s.

DEMEK, J., MACKOVIČIN, P. (EDS) A KOL. (2006) Zeměpisný lexikon. Hory a nížiny. AOPKČR, Brno. 2. vydání, 582 ss.

DOSTÁL J. (1989): Nová květena ČSSR, 1. Academia, Praha.

FULÍN, M. A KOL. (2016) Genetická charakterizace významných regionálních populací jedle bělokore v České republice. Specializovaná mapa s odborným obsahem. Lesnický průvodce 3/2016. Strandy. 49 str. Dostupné na: https://www.vulhm.cz/files/uploads/2019/03/LP_3_Mapa_jedle_belokore_2016.pdf

GRULICH V. & CHOBOT K. [EDS] (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. – Příroda, 35: 1–78.

HEJDA R., FARKAČ J., CHOBOT K. EDS. (2017) ČERVENÝ SEZNAM OHROŽENÝCH DRUHŮ ČESKÉ REPUBLIKY, BEZOBRATLÍ. PŘÍRODA, PRAHA, 36: 1-612.

CHOBOT K. ET NĚMEC M. [EDS] (2017): ČERVENÝ SEZNAM OHROŽENÝCH DRUHŮ ČESKÉ REPUBLIKY. OBRATLOVCI. – PŘÍRODA, 34: 1–182.

CHYTRÝ M. ET AL. (eds.) (2010) Katalog biotopů České republiky. Habitat catalogue of the Czech Republic. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR: 445 s.

- NEUHÄUSLOVÁ, Z. (ed.) (2001): *Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky*. Praha: Academia, 341 s. ISBN 80-200-0687-7.
- PLIVA, K. (1991) Přírodní podmínky v lesním plánování. Díl 1. – In: Funkčně integrované lesní hospodářství. ÚHÚL Brandýs nad Labem. 263 p.
- POLANSKÝ, B. (1960) Náměty na zpřesnění pojmu výběrného hospodářství a jeho principů. *Lesnictví*, 1960, 3. pp. 255-258.
- QUITT, E. (1971) Klimatické oblasti Československa, Geografický ústav ČSVA, Brno.
- SKALICKÝ V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. – In: Hejný S. & Slavík B. [eds], *Květena České socialistické republiky* 1: 103–121, Academia, Praha.
- VEŠKRNA, J., NĚMEC, J. (1991) Podklady pro MŽP ČR k jednání o zabezpečení trvalé ochrany komplexu lesních porostů s výskytem autochtonní jedle bělokoré z přirozené obnovy na území zvaném "Hošťanka". Depon. in: AOPK ČR, Praha & Krajský úřad Kraje Vysočina, OŽPZ, Jihlava. 8 str.
- VRŠKA, T. (1995) Plán péče o Přírodní rezervaci Hošťanka na období 1996-1999. Depon. in: AOPK ČR, Praha & Krajský úřad Kraje Vysočina, OŽPZ, Jihlava. 20 str.
- VYHLÁŠKA MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
- VYHLÁŠKA MZE ČR č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.
- VYHLÁŠKA č. 45/2018 Sb., O PLÁNECH PÉČE.
- VYHLÁŠKA č. 298/2018 Sb., O ZPRACOVÁNÍ OBLASTNÍCH PLÁNŮ ROZVOJE LESŮ A VYMEZENÍ HOSPODÁŘSKÝCH SOUBORŮ
- Zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- ZÁKON č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů
- ZICHALA, M., (1999): Plán péče o PR Hošťanka na období 2000 až 2009. Depon. in: AOPK ČR, Praha & Krajský úřad Kraje Vysočina, OŽPZ, Jihlava. 20 str.
- Zouhar, v. (2019) Změny Lesnicko-typologického klasifikačního systému od 1. 1. 2019. *Lesnická práce*, roč. 98, 34/2019. 674-677 pp.

Webové stránky

http://www.drusop.nature.cz	(07/2021)
http://www.nahlizenidokn.cuzk.cz	(07/2021)
http://www.nature.cz	(07/2021)
http://www.uhul.cz	(07/2021)

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
 LHP – lesní hospodářský plán
 LHO – lesní hospodářská osnova
 LHC – lesní hospodářský celek
 OP – Ochranné pásmo
 PLO – Přírodní lesní oblast
 PR – Přírodní rezervace
 SLT/SoLT – soubor lesních typů
 ZCHÚ – Zvláště chráněné území

+ zkratky dřevin dle vyhlášky č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Oddělení životního prostředí a zemědělství

Krajský úřad Kraje Vysočina
Žižkova 57
587 33 Jihlava

Na zpracování se podíleli:

Ing. Kateřina Holušová, Ph.D. et Ph.D.
Prof. Ing. Bc. Otakar Holuša, Ph.D. et PhD.
Uhřetice č. p. 295, Uhřetice, 696 34; e-mail: holusova.katerina@seznam.cz

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2)

Mapy:

Příloha M1 - **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 - **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3: **Mapa dílčích ploch a objektů v měřítku 1: 10 000**

Příloha M4: **Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000**

Příloha M5: **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů v měřítku 1 : 10 000**

Příloha M6: **Mapa navržených zásahů a opatření v měřítku 1 : 10 000**

Vrstvy: Příloha V1 - **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch a stupňů přirozenosti**

Fotografie: Příloha F1 – **Vybraná fotodokumentace**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje.

Tabulky – Příloha T1 k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich – zvláště chráněné území

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
307C06	306C06	0,67	1 - bukový	KL	80	6	Tloušťkově různorodá skupina na severozápadním svahu. Velmi dlouhé obmýtí, vhodné snížit. Pokračovat ve výchovných těžbách. Podporovat BK a KL. Jednotlivě JD - vhodná ochrana.	3	-
				LP	15				
				BK	5				
				JD	+				
307C10/	307C10/2 -2	1,92	1 - bukový	KL	70	6	Skupina se zmlazením KL, JS a JD převážně z podsadby. Uvolnit zmlazení a podsadbu clonnou sečí s domýcením bez nutnosti zalesnění. Pokud vzniknou plochy s buření bez dřevin - okamžitě zalesnit. Používat vhodně i malé oplocenky. Část DB a JD ponechat jako výstavky. Ve zbytku v rámci probírky redukovat uhynulé JD.	2	-
	JS			20					
	JD			10					
	DB			+					
	JD			50					
	DB			44					
	LP			2					
	JS			2					
	BK			2					
	KL			+					
307D11	307D11	5,34	1 - jedlový	JD	70	5	Součást lokálního biocentra ÚSES Klučanská hora - kromě okrajů dílce. Na svahu severní expozice, převažuje JD poškozená kůrovcem. Skupina s ojedinělým zmlazením a podsadbou BK a JD. Probírkou zejména redukovat JD a MD, podpořit pomístný podrost.	1	Vyznačeny jednotlivé stromy určené k ponechání k rozkladu.
				DB	25				
				MD	3				
				BK	2				
				SM	+				

							Pokud bude tak chránit KL, BK a DB. Na části porostů vyznačeny stromy k ponechání jako souše (po uschnutí pokácet a v kontaktu s půdou ponechat k rozkladu).		
307E00u	307E00u	0,37	1 - jedlový	BŘ +	-	7	Holína po nahodilé těžbě. Na vrcholu kopce, svahy všech expozic. Při obnově používat oplocenky. Jako MZD KL. Obnovovat v poměru převažujícího BK60, JD20, KL10, LP5, JLH1, JS1, JV1, TR1, DBZ1. Udržovat oplocenky bez poškození, plně funkční.	1	-
307E03	307E03	0,06	1 - jedlový	JD	100	6	Malá skupina JD uprostřed porostů v dílci. V případě usychání jedinců vhodné doplnit jednotlivě BK, KL, TR, LP.	3	
307E06	307E06	0,4	1 - bukový	LP	85	6	Různověká skupina se suchými výstavky MD a BO, vhodné zmýtit v rámci probírky. Při zásahu účelově podporovat KL, JD a DB.	1	-
				KL	5				
				JD	5				
				MD	4				
				BO	3				
				DB	3				
307E10	307E10	5,74	1 - jedlový	JD	50	7	Skupina pomístně proceděná s výskytem souší JD, stále prosychající. Zásahy podporovat zmlazování KL, BK a DB.	1	-
				MD	20	7			
				SM	10	7			
				DB	10	7			
				BK	10	7			
				KL	+	7			
307F11/02	307F11/02	5,65	1 - jedlový	BK	90	5	V západní části se nachází odrůstající podsadba BK a JD. Vhodně probírkou odstraňovat souše,	1	Vyznačeny jednotlivé stromy určené k ponechání k rozkladu.
	2			JD	10				
				JD	60				

	307F11/02 11			DB	20		výrazně redukovat MD (zde také usychající). Přednostně vybírat uschlé, usychající MD, SM. Mírnými zásahy ve spodní etáži podpořit JD. Vhodně volit podsadby do vznikajících světlin jednotlivě DBZ, BK, KL, JV, LP, TR. Na části porostů vyznačeny stromy k ponechání jako souše (po uschnutí pokácet a v kontaktu s půdou ponechat k rozkladu).		
				MD	14				
				SM	4				
				BK	2				
307G00u	307G00u	0,3	1 - jedlový	JD +	holina	7	Holina po nahodilé těžbě s výstavky JD. Vhodné zalesnit. Obnovovat v poměru převažujícího BK60, JD20, KL10, LP5, JLH1, JS1, JV1, TR1, DBZ1. Používat a udržovat oplocenky bez poškození, plně funkční.	1	Oplocenky kontrolovat 2x ročně.
307G07	307G07	0,84	2 - bukový	KL	80	6	Při výchovné těžbě dotěžit SM. Podporovat DB a OL. Ve vlhkých částech dosadba OL nebo DBL.	2	-
				OL	10	6			
				SM	5	6			
				DB	3	6			
				JS	2	6			
307G10	307G10	8,38	2 - jedlový	JD	75	5	Různověká integrovaná skupina s pomístným zmlazením JD a KL, ojediněle BK a SM. Místa proředění. Přimíšen KL a OL. Probírkou redukovat souše SM a MD. Podpořit podrost KL a OL. Odstranit zcela SM. Na části porostů vyznačeny stromy k ponechání jako souše (po uschnutí pokácet a	1	Vyznačeny jednotlivé stromy určené k ponechání k rozkladu.
				MD	11				
				SM	4				
				DB	4				
				JS	2				
				BO	2				
				BK	2				

							v kontaktu s půdou ponechat k rozkladu).		
307H00p	307H00p	0,16	2 - jedlový	JD	60	7	Holina s řídkým zmlazením. Obnovit sadbou JD60, KL30, BK10. Použít opločenky, které se budou pravidelně udržovat.	1	Pravidelná kontrola opločen 2x ročně.
				KL	30				
				JŘ	5				
				SM	5				
307H00u	307H00u	0,75	1 - smrkový	MD	70	7	Holina s řídkým zmlazením se zbytky původního porostu. Obnovit sadbou BK50, JD40, KL5, LP5, JS5. Použít opločenky, které se budou pravidelně udržovat.	1	-
				BŘ	20				
				KL	10				
				JD	5				
307H07	307H07	1,49	1 - bukový	KL	60	5	Smíšením velmi zajímavý porost. V rámci probírky redukovat souše MD, SM a JD. JD zdravou a vitální uvolňovat. Pokud vzniknou plochy holé plochy 20x20 zde použít opločenky jako kotlíky a plně obnovit JD. Na části porostů vyznačeny stromy k ponechání jako souše (po uschnutí pokácet a v kontaktu s půdou ponechat k rozkladu).	1	Vyznačeny jednotlivé stromy určené k ponechání k rozkladu.
				MD	20				
				SM	15				
				JD	5				
307H09/02	307H09/02 2	4,95	2 - jedlový	JD	40	6	Místy proředěná kmenovina, v severní části perspektivní zmlazení různých dřevin, které lze podpořit intenzivní probírkou. Výchovnými zásahy potlačovat zastoupení SM a JŘ. Podporovat JD, BK, LP a javory (i mléč pokud se vyskytne).	3	-
				BK	35				
				SM	10				
				LP	5				
				KL	5				
				JŘ	5				
	307H09/02 9			JD	70				
				BO	15				
				DB	10				
				MD	5				
307J3	307J3	0,06	2 - jedlový	JD	60	6			

				BK	40		Mladší porost s JD a BK, v okrajích a volnějších plochách OS a JIV. Při výchově uvolňovat nadějně jedince JD. Vhodně pracovat s BK. Pokud vzniknou souše - ty odstranit a volit vhodné podsadby v malých oplocenkách (JD, BK, JS).	3	-
				OS	+				
				JIV	+				
307J11/02	307J11/02 2	7,26	1 - bukový	BK	70	6	Skupina s různověkým, nesouvislým zmlazením a podsadbou různých dřevin (BK, KL). Ve výchově uvolnit hloučky a skupiny zmlazení, podsadby uvolnit v rámci probírky. Potlačovat SM.	2	-
	307J11/02 11			SM	10				
				JD	10				
				KL	5				
				JS	5				
				DB	50				
				JD	30				
				MD	10				
				SM	4				
				BO	4				
				BK	2				
				JLH	+				
				JS	+				
				OL	+				
308B1	308B1	0,11	1 - jedlový	JD	100	6	Oplocenka se zbytky původního porostu, na ploše několik starších KL a SM z uvolněné podrostu. Při proschnutí SM jej ihned odstranit a dosadit BK50 + DB50.	1	Kontrola oplocenky 2x ročně.
308B3	308B3	0,45	1 - bukový	BK	55	6	Menší skupinky poblíž hranice dílce. DB, JLH a JŘ vtroušené po jedincích. Prořezávkou zejména uvolnit JD a vtroušené dřeviny. Potlačovat výskyt SM.	2	-
				LP	20				
				KL	10				
				JD	10				
				SM	5				
308B06	308B06	0,37	1 - smrkový	SM	50	7	Skupina silně poškozená kůrovcem. V porostu	1	Při obnově oplocenky, pak jejich kontrola 2x ročně.
				MD	40				

				JD	10		několik starších JD. Zmýtit suchý SM a MD. Ponechat životaschopné JD. Při obnově použít skladbu JD40, BK30, DBZ10, JV5, LP5, TR5, JS5. Pokud vzniknou holiny 20x20 tak oplotit.		
308B6a	308B6a	0,25	1 - bukový	LP	85	6	Skupina poblíž hranice ZCHÚ. Odstraňovat případně suchý JS. Podporovat při výchově KL.	3	-
				JS	15				
				KL	+				
308B10	308B10	7,39	1 - jedlový	JD	80	6	Porost napadený kůrovci, místy řediny po likvidaci kůrovcových skupin. Při probírkách redukovat SM, MD. Vzniklé holiny oplocovat a obnovovat: BK60, JD20, KL10, LP5, JLH1, JS1, JV1, TR1, DBZ1. Na části porostů vyznačeny stromy k ponechání jako souše (po uschnutí pokácet a v kontaktu s půdou ponechat k rozkladu).	1	Při oplocenkách kontrola funkčnosti 2x ročně. Vyznačeny jednotlivé stromy určené k ponechání k rozkladu.
				MD	10				
				SM	5				
				DB	3				
				BK	2				
				KL	+				
				JS	+				
308C03	308C03	0,81	1 - bukový	BK	45	6	Část skupiny (zbytek v OP). V porostu zbytky původního porostu. Výchovnými zásahy potlačovat zastoupení SM na 0. Podporovat nadějně JD.		
				DB	20			3	-
				LP	10				
				KL	10				
				JD	10				
				SM	5				
308C06	308C06	1,04	1 - smrkový	SM	100	7	Část v OP. Většina porostu zničená suchem a kůrovci. Porost vhodný k celkové rekonstrukci, předčasně zmýtit a obnovit skladbou: BK60, DB30, JD10.	1	-
308C08	308C08	2,42	1 - jedlový	JD	52	6		2	-

				KL	35		OP ZCHÚ. Porost mezernatý. Vhodně obnovovat dle návrhu v 308C06.		
				DB	10				
				BK	3				
313Ac3	313Ac3	0,05	1 - bukový	LP	100	6	V tomto deceniu dle LHO.	3	-
313Ac5	313Ac5	0,32	1 - bukový	LP	100	6	V tomto deceniu dle LHO.	3	-
313Ac6	313Ac6	0,23	1 - smrkový	SM	100	7	Při proschnutí vhodná rekonstrukce porostu a o v oplocence obnova JD100.	1	Kontrola oplocenky 2x ročně.
313Ae00	313Ae00	0,25	1 - bukový	Holína		7	Obnova LP100.	2	-
313Ae5	313Ae5	0,12	1 - bukový	LP	100	6	V tomto deceniu dle LHO.	3	-
313Ae9	313Ae9	0,05	1 - smrkový	SM	100	7	Při proschnutí vhodná rekonstrukce porostu a o v oplocence obnova JD100.	2	-
313Aa00	313Aa00	0,23	1 - jedlový	Holína	0	7	Obnova DB50, BK50, plus JD.	1	-
313Aa4	313Aa4	0,12	1 - bukový	LP	100	6	V tomto deceniu dle LHO.	3	-
313Aa12	313Aa12	0,09	1 - smrkový	BO	100	7	Při proschnutí vhodná rekonstrukce porostu a o v oplocence obnova JD100.	2	-
313Ab4	313Ab4	0,12	1 - bukový	LP	100	6	V tomto deceniu dle LHO.	3	-
313Ab12	313Ab12	0,25	1 - smrkový	BO	70	7	Při proschnutí vhodná náhrada MD za JD.	2	-
				MD	30				
313Af00	313Af00	0,14	1 - jedlový	Holína	0	7	Holína s výstavky JD. Obnova DB50, BK50.	1	-
313Af5	313Af5	0,25	1 - smrkový	BO	50	7	Vybírat SM a BO, podsadby BK a DB (půl na půl).	2	-
				LP	30				
				SM	20				
313Af4	313Af4	0,25	1 - smrkový	SM	100	7	Porost vhodný k rekonstrukci. Při obnově JD100.	1	Použít oplocenky – kontrola 2x ročně.
313Be10	313Be10	0,09	1 - smrkový	BO	65	7	Nutná redukce SM (prosychání), dosadba do volných ploch JD ve skupinkách (vhodná ochrana - ne individuální).	1	-
				SM	35				
313Bf10	313Bf10	0,09	1 - smrkový	BO	70	7	Nutná redukce SM (prosychání), dosadba do volných ploch JD ve skupinkách (vhodná ochrana - ne individuální).	1	-
				SM	30				

314Aa5	314Aa5	0,29	1 - smrkový	SM	100	7	Prosychání SM. Vhodný k rekonstrukci. Při obnově JD100.	1	-
314Aa6	314Aa6	0,6	1 - smrkový	SM	90	7	Odstranit z porostu DG. Postupně redukovat SM a podsadby JD. Vhodná ochrana proti zvěři (ne individuální, ale oplocení).	2	-
				JD	5				
				DG	5				
314Ab6	314Ab6	0,05	1 - smrkový	BO	60	7	Prosychání SM, vhodná dosadba JD.	1	-
				SM	40				
275Ga1	275Ga	0,6	2 - jedlový	JD	90	6	Husté zmlazení JD, odstraňovat předrostlíky KL. Doplnit holá místa BK.	2	-
				KL	10				
275Gb00	275Gb00	0,06	2 - jedlový	Holina	-	7	Obnova JD 100.	1	-
275Gb9	275Gb9	0,06	2 - jedlový	JD	54	6	Odstraňovat prosychající BO, MD. Přednostně potlačovat MD.	2	-
				BO	35				
				MD	11				
275Gc9	275Gc9	0,11	2 - smrkový	MD	60	7	Dospělá kmenovina. Uvolnění korun vitálních jedlí. Potlačovat zastoupení MD a SM.	2	2
				KL	13				
				SM	10				
				JD	10				
				BO	7				
275Gd9	275Gd9	0,12	2 - smrkový	SM	85	7	Suchá dospělá kmenovina. Při těžbě ponechat výstavky JD. Obnovit JD70, BK20, DBZ10.	1	-
				JD	5				
				MD	5				
				BO	5				
275Ge9	275Ge9	0,16	2 - jedlový	Holina	-	7	Obnovit JD 100 v oplocence.	1	-
275Gf9	275Gf9	0,25	1 - smrkový	SM	94	7	Suchá kmenovina s výstavky JD, DB. Obnovit JD 100		
				MD	3				
				BO	3				
275Gg9	275Gg9	0,12	1 - smrkový	MD	60	7	Proředěný zbytek kmenoviny. Obnovit JD100.	1	-
				BO	20				
				DB	20				
275Gi2	275Gi2	0,04	1 - bukový	KL	100	7	Dle LHO.	3	-

275Gi9	275Gi9	0,16	1 - smrkový	MD	80	7	Na části plochy podsadba SM, JD a zmlazení KL (tyčkovina). Obnovit JD80, BK20.	1	-
				DB	20				
275Gj9	275Gj9	0,23	1 - bukový	DB	75	6	Dle LHO.	3	-
				MD	20				
				BO	5				

Pozn.: Naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění: 1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany); 2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu); 3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Fotografie: Příloha F1 – Vybraná fotodokumentace

Obr. 1 Porostní skupina 307J2 v PR Hošťanka, se skupinou prosychajících a odumřelých jedlí bělokorých, foto O. Holuša

Obr. 2 Porostní skupina 307J2 v PR Hošťanka, detail odumřelého stromu jedle bělokoré s požitky saproxylických brouků, foto O. Holuša

Obr. 3 Kmenovina jedle bělokoré, výrazně mezernatá po odumření smrku ztepilého, pomístně nižší etáž, porostní skupina 307J10/1p v PR Hošťanka, foto O. Holuša

Obr. 4 Kmenovina jedle bělokoré, odumřelý jedinec modřinu opadavého, porostní skupina 307J10/1p v PR Hošťanka, foto O. Holuša

Obr. 5 Úrovňový jedinec dubu letního v porostní skupině 307G9/2p, foto O. Holuša

Obr. 6 Mokřad v porostní skupině 307G9a, foto O. Holuša

Obr. 7 Suché skupiny smrku ztepilého v kmenovině porostní skupiny 307G9a, foto O. Holuša

Obr. 8 Detail větví mladších jedinců jilmu drsného v porostní skupina 307J10/1p, foto O. Holuša

Obr. 9 Mladí jedinci jedle bělokoré v kmenovině jedle bělokoré, PR Hošťanka, porostní skupina 307J10/1p, foto O. Holuša

Obr. 10 Zmlazený jedinec dubu letního, PR Hošťanka, porostní skupina 307J10/1p, foto O. Holuša

Obr. 11 Nejhodnotnější část území, skupina dubu letního, jilmu horského, příměs jedle bělokoré, PR Hošťanka, porostní skupina 307J10/1p, foto O. Holuša

Obr. 12 Nejcenější část území, kmenovina buku lesního, příměs jedle bělokoré, PR Hošťanka, porostní skupina 307F10a, foto O. Holuša

Obr. 13 Rozvolněná kmenovina jedle bělokoré, PR Hošťanka, porostní skupina 307D10, foto O. Holuša

Obr. 14 Rozvolněná kmenovina jedle bělokoré, PR Hošťanka, porostní skupina 307D10, foto O. Holuša

Obr. 15 Rozvolněná kmenovina jedle bělokoré, nižší etáž javoru klene, jeřábu ptačího, PR Hošťanka, porostní skupina 307E9, foto O. Holuša

Obr. 16 Rozvrácená kmenovina po odumření smrku ztepilého, PR Hošťanka, porostní skupina 307B9, foto O. Holuša

Obr. 17 Rozvrácená kmenovina smrku ztepilého, příměs jedle bělokoré, s mnoha vývraty, PR Hošťanka, porostní skupina 307B9 jv-okraj, foto O. Holuša

Obr. 18 Suché skupiny smrku ztepilého, vzniklé mezery až holiny v PR Hošťanka, porostní skupina 307H8a, foto O. Holuša

